Dane aktualne na dzień: 09-11-2026 20:09

Link do produktu: https://twojehobby.eu/rubicon-plastic-280096-semovente-da-7518-p-4759.html



Rubicon Plastic 280096 - Semovente da 75/18

Cena	**84,00 zł**
Dostępność	**Dostępny**
Czas wysyłki	**24 godziny**
Numer katalogowy	**RU-280096**
Kod producenta	**280096**
Kod EAN	**4898132800966**
Producent	**Rubicon Models**

Opis produktu

Rubicon Plastic - Semovente 75/18

Semovente da 75/18 był włoskim działem samobieżnym z okresu II wojny światowej. Został zbudowany przez zamontowanie armaty górskiej 75mm Obice da 75/18 modello 34 na podwoziu czołgu M13/40, M14/41 lub M15/42. Pierwszych 60 zbudowano na podwoziu M13/40, a kolejne 162 zbudowano na podwoziu M14/41 w latach 1941-1943, kiedy wprowadzono podwozie M15/42. Semovente da 75/18 miał być pojazdem przejściowym, dopóki nie będzie dostępny cięższy czołg P40.

To działo samobieżne zostało zbudowane z nitowanych stalowych płyt i trzyosobowej załogi – kierowcy, ładowniczego/radiooperatora i dowódcy czołgu/strzelca. Działo główne było pochodną armaty 75 mm L/18, która sama w sobie jest całkiem nowoczesną artylerią dywizyjną. Pistolet posiadał hamulec wylotowy, a dla załogi było kilka systemów obserwacyjnych i celowniczych (lornetka, peryskopy i inne). Tylko jeden karabin maszynowy zamontowany na dachu był przystosowany do obrony bliskiej, choć czasami był pomijany. Początkowo była to Breda 6,5 mm, ale później została zmodernizowana do modelu 8 mm. Zazwyczaj montowany był model radiowy RF1 CA z domofonem.

Mimo że Semovente da 75/18 był technicznie podobny do StuG III, pełnił zupełnie inną rolę, służąc jako artyleria dywizyjna zamiast zwykłego działa szturmowego. Działa samobieżne zostały rozmieszczone w kampanii północnoafrykańskiej i podczas inwazji aliantów na Sycylię wraz z jednostkami czołgów średnich, aby zapewnić dodatkową siłę ognia. Pomimo tego, że nie zostały zaprojektowane do walki z innymi czołgami, ich haubica 75 mm okazała się idealna (dzięki niskiej prędkości wylotowej) do strzelania pociskami kumulacyjnymi; jego pocisk PK o wadze 5,2 kg („Effetto Pronto” po włosku) mógł przebić 80 mm pancerza z odległości 500 m, a tym samym pokonać czołgi, takie jak wyprodukowane w USA M3 Grant i M4 Sherman używane przez armię brytyjską. W związku z tym maszyny te były odpowiedzialne za wiele sukcesów włoskich oddziałów pancernych w latach 1942-43, kiedy czołgi średnie (wszystkie uzbrojone w armatę 47 mm) nie były już skuteczne. W sumie zbudowano 262 jednostki.

Po kapitulacji Włoch w 1943 roku około 131 Semovente da 75/18 zostało zajętych przez Niemców, a produkcja kolejnych 55 została zatwierdzona. Wszystkie jednostki przeznaczone były do służby we Włoszech lub na Bałkanach i oznaczone jako StuG M42 mit 7,5 KwK L 18(850)(i).